

इदं प्रविश्य यत्रासौ संस्तभ्यापोव्यवस्थितः । प्रवृत्तिस्तत्र चाख्याता यत्र भीमस्यलुब्धकैः ।
 चेपयुक्तैर्वचोभिश्च धर्मराजस्य धीमतः । हृदात्ममुत्थितो यत्र धार्तराष्ट्रोऽत्यमर्षणः । ५५५
 भीमेन गदया युद्धं यत्रासौ कृतवान्सह । समवाये च युद्धस्य रामस्यागमनं स्मृतं ।
 सरस्वत्याश्च तीर्थानां पुण्यता परिकीर्त्तिता । गदायुद्धञ्च तुमुलमत्रैव परिकीर्त्तितं ।
 दुर्ध्याधनस्य राज्ञोऽयं यत्र भीमेन संयुगे । ऊरु भग्नौ प्रसह्याजौ गदया भीमवेगया ।
 नवमं पर्व निदिष्टमेतदद्भुतमर्थवत् । एकोनषष्टिरध्यायाः पर्वण्यत्र प्रकीर्त्तिताः ।
 संख्याता वज्रवृत्तान्ताः श्लोकसंख्याऽत्र कथ्यते । त्रीणि श्लोकसहस्राणि द्वे शते विंशतिस्तथा । ५६०
 मुनिना सम्प्रणीतानि कौरवाणां यशोभूता । अतः परं प्रवक्ष्यामि सौप्तिकं पर्व दारुणं ।
 भग्नोऽयं यत्र राजानं दुर्ध्याधनममर्षणं । अपयातेषु पार्थेषु त्रयस्तेऽभ्याययूरथाः । कृतवर्मा कृपोद्रौणिः सायक्रे रुधिरोन्नितं ।
 समेत्य ददृशुर्भूमौ पतितं रणमूर्ध्नि । प्रतिजज्ञे दृढक्रोधो द्रौणिर्यत्र महारथः ।
 अहत्वा सर्वपाञ्चालान् धृष्टद्युम्नपुरोगमान् । पाण्डवांश्च सहामात्यान् विमोक्ष्यामि दंशनं । ५६५
 यत्रैव मुक्ता राजानमपक्रम्य त्रयोरथाः । सूर्यास्तमनवेलायामासेदुस्ते महदनं ।
 न्यग्रोधस्यात्र महतो यत्राधस्ताद्व्यवस्थिताः । ततः काकान् वहन् रात्रौ दृष्ट्वालूकेन हिंसितान् ।
 द्रौणिः क्रोधसमाविष्टः पितुर्वधमनुस्मरन् । पाञ्चालानां प्रसुप्तानां बधं प्रति मनो दधे ।
 गत्वा च शिविरद्वारि दुर्दृशं तत्र राक्षसं । घोररूपमपश्यत्स दिवमावृत्यधिष्ठितं ।
 तेन व्याघातमस्ताणां क्रियमाणमवेक्ष्य च । द्रौणिर्यत्र विरूपाक्षं रुद्रमाराध्य सत्वरः ।
 प्रसुप्तान्निशि विश्वस्तान्धृष्टद्युम्नपुरोगमान् । पाञ्चालान् सपरीवारान्द्रौपदेयांश्च सर्वशः । कृतवर्म्मा च सहितः कृपेण च
 विजग्नवान् । ५७०
 यत्रामुच्यन्त ते पार्थाः पञ्च कृष्णवलाश्रयात् । सात्यकिश्च महेष्वासः शेषाश्च निधनं गताः ।
 पाञ्चालानां प्रसुप्तानां यत्र द्रोणमुतादधः । धृष्टद्युम्नस्य सूतेन पाण्डवेषु निवेदितः ।
 द्रौपदीपुत्रशोकार्त्ता पितृभ्रातृवधार्दिता । कृतानशनसङ्कल्पा यत्र भर्तुनुपाविशत् ।
 द्रौपदीवचनाद्यत्र भीमोभीमपराक्रमः । प्रियं तस्याश्विकीर्षन्वै गदामादाय वीर्यवान् । अन्वधावत् सुसंकुद्धो भारद्वाज
 गुरोः सुतं । ५७५
 भीमसेनभयाद्यत्र दैवेनाभिप्रचोदितः । अपाण्डवायेति रुषा द्रौणिरस्त्रमवासृजत् ।
 मैवमित्यब्रवीत्कृष्णः शमयंस्तस्य तद्वचः । यत्रास्त्रमस्त्रेण च तच्छमयामास फाल्गुनः ।
 द्रौणेश्च द्रोहबुद्धित्वं वीक्ष्य षापात्मनस्तदा । द्रौणिदैपायनादीनां शापाश्चान्योन्यकारिताः ।
 मणिं तथा समादाय द्रोणपुत्रान्महारथात् । पाण्डवाः प्रदुर्बुद्धा द्रौपद्यै जितकाशिनः ।
 एतद्वै दशमं पर्वसौप्तिकं समुदाहृतं । अष्टादशास्त्रिन्ध्यायाः पर्वण्युक्ता महात्मना ।
 श्लोकानां कथितान्यत्र शतान्यष्टौ प्रसंख्यता । श्लोकाश्च सप्ततिः प्रोक्ता मुनिना ब्रह्मवादिना । ५८०
 सौप्तिकैषीकसंवद्धे पर्वयुत्तमतेजसा । अत ऊर्ध्वमिदं प्राज्ञः स्त्रीपर्वं करुणोदयं ।